

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2551/2538

นาย กฤษ กาญจนวัฒน์ โจทก์ นาง รวีวรรณ คำวิเศษณ์ จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 3, พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2497 มาตรา 4, พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2497 มาตรา 10, พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2497 มาตรา 3, พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 4

ย่อ / หลักกฎหมาย

ความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็คพ.ศ.2497มาตรา3ซึ่งอยู่ระหว่างพิจารณาของศาลก่อนวันที่พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็คพ.ศ.2534มาตรา4ใช้บังคับไม่ถูกยกเลิกตามมาตรา10แห่งพระราชบัญญัติฉบับใหม่เป็นเรื่องกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำความผิดแตกต่างกับกฎหมายที่ใช้ในภายหลังซึ่งมีอัตราโทษเบากว่าและเป็นคุณแก่จำเลยจึงต้องบังคับตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา3โดยโจทก์ไม่จำต้องยื่นคำร้องขอแก้หรือเพิ่มเติมฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็คพ.ศ.2534มาตรา4แต่อย่างใด

คำพิพากษา

โจทก์ ฟ้อง ขอให้ ลงโทษ ตาม พระราชบัญญัติ ว่าด้วย ความผิด อัน เกิดจากการ ใช้ เช็ค พ.ศ. 2497 มาตรา 3 ศาลชั้นต้น ได้สอบสวน มูลฟ้อง แล้ว เห็นว่า คดี มีมูล ให้ ประทับ ฟ้อง จำเลย ให้การ ปฏิเสธ ศาลชั้นต้น พิพากษา ว่า จำเลย มี ความผิด ตาม พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 4 จำคุก 1 ปี จำเลย อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ ภาค 2 พิพากษายืน จำเลย ฎีกา ศาลฎีกา วินิจฉัย ว่า "มี ปัญหา วินิจฉัย ตาม ฎีกา ของ จำเลย ประการ แรกว่า คดี นี้ โจทก์ ฟ้อง ขอให้ ลงโทษ จำเลย ตาม พระราชบัญญัติ ว่าด้วย ความผิดอัน เกิดจาก การ ใช้ เช็ค พ.ศ. 2497 มาตรา 3 ขณะ คดี อยู่ ระหว่าง พิจารณาของ ศาลชั้นต้น มี พระราชบัญญัติ ว่าด้วย ความผิดอันเกิดจากการใช้เช็คพ.ศ. 2534 มาตรา 3 ยกเลิก พระราชบัญญัติ ว่าด้วย ความผิด อัน เกิดจากการ ใช้ เช็ค พ.ศ. 2497 แต่ โจทก์ มิได้ ยื่น คำร้องขอ แก่ หรือ เพิ่มเติมฟ้อง ขอให้ ลงโทษ จำเลย ตาม พระราชบัญญัติ ว่าด้วย ความผิด อัน เกิดจากการ ใช้ เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 4 การ ที่ ศาลล่าง ทั้ง สอง พิพากษา ว่าจำเลย มี ความผิด ตาม พระราชบัญญัติ ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็คพ.ศ. 2534 มาตรา 4 จึง เกินคำขอ ไม่ชอบ นั้น เห็นว่า แม้ ตามพระราชบัญญัติ ว่าด้วย ความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534มาตรา 3 ให้ยก เลิก พระราชบัญญัติ ว่าด้วยความผิดอัน เกิดจากการใช้เช็คพ.ศ. 2497 แต่ ตาม มาตรา 10 แห่ง พระราชบัญญัติ ดังกล่าว บัญญัติ ว่า"สำหรับ บรรดา ความผิด ตาม พระราชบัญญัติ ว่าด้วย ความผิด อัน เกิดจากการ ใช้ เช็ค พ.ศ. 2497 ซึ่ง แก้ไข เพิ่มเติม โดย ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 196 ลงวันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ. 2515 ซึ่ง อยู่ใน ระหว่าง พิจารณาของ ศาล ไດ ก่อน วันที่ พระราชบัญญัติ นี้ ใช้ บังคับ ให้ ศาล นั้น ดำเนินการพิจารณา พิพากษา ต่อไป ได้ " เมื่อ บรรดา ความผิด ตาม พระราชบัญญัติว่าด้วย ความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2497 ซึ่ง อยู่ใน ระหว่างพิจารณา ของ ศาล ไດ ก่อน วันที่ พระราชบัญญัติ ว่าด้วย ความผิด อัน เกิดจาก การ ใช้ เช็ค พ.ศ. 2534 ใช้ บังคับ ศาล นั้น ย่อม ดำเนินการ พิจารณาพิพากษา ต่อไป ได้ ความผิด ตาม พระราชบัญญัติ ว่าด้วย ความผิด อัน

เกิดจาก การใช้ เช็ค พ.ศ. 2497 ซึ่ง อยู่ใน ระหว่าง พิจารณา ของ ศาล ก่อน วันที่พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 ใช้ บังคับ จึง ไม่ ถูก ยกเลิก ตาม มาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติ ดังกล่าวกรณี จึง มีใช้ บทบัญญัติ ของ กฎหมาย ที่ บัญญัติ ภายหลัง การกระทำนั้นไม่เป็น ความผิด ต่อไป อัน จะ ถือว่า กฎหมาย ที่ บัญญัติ ภายหลัง ยกเลิกความผิด ตามกฎหมาย ที่ ใช้ใน ขณะ กระทำผิด ตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 2 วรรคสอง แต่ เป็น เรื่องกฎหมาย ที่ ใช้ใน ขณะ กระทำผิด แตกต่างกับ กฎหมาย ที่ ใช้ใน ภายหลัง การกระทำ ผิด ซึ่ง มีอัตราโทษ เบากว่า กฎหมายที่ ใช้ใน ขณะ กระทำ ความผิด และ เป็น คุณ แก่ จำเลย จึง ต้อง ใช้กฎหมายที่ ใช้ใน ภายหลัง การกระทำ ผิด กับ จำเลย ตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 3 ศาลล่าง ทั้ง สอง พิพากษา ต้อง กัน มา นั้น ชอบแล้ว ฎีกา จำเลย ข้อ นี้ฟังไม่ขึ้น " พิพากษายืน

องค์คณะ

ทองเลื่อน พูลพิพัฒน์ · จงทรพัญ์ เทียงธรรม · สมมาตร พรหมานุกูล

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/2551/2538>